

og ogsaa i et kjøbenhavnsk Blad, nemlig „Agrardagbladet“, at Udvalget havde stillet Forslag om en meget væsentlig Ændring for Københavns Vedkommende, nemlig den, at med Indenrigsministerens Samtykke kan Skatten forhøjes til 3 pCt., og det var vist ogsaa ganske rigtigt et Par Dage, før Betænkningen blev afgivet. Paa dette Tidspunkt maa altsaa Pressen have faaet fat paa den foreløbige Betænkning, men saa har Pressen ikke lagt Mærke til, at der er noget, der hedder Ministerkonferencer, og de bestaa efter Systemskiftet i, at Ministeren i den 11te eller halv-12te Time, før Betænkningen afgives, erklærer: Denne Ændring kan jeg gaa ind paa — det er i Reglen et Komma eller et Punktum — eller denne Ændring kan jeg ikke gaa ind paa, og det er i Reglen det, der betyder noget. En halv Time efter forlanger man saa Betænkning fra Mindretallet, saa skal den trykkes. Det er rigtigt nok, at lige umiddelbart inden Betænkningens Afgivelse havde Udvalget enstemmig vedtaget en væsentlig Ændring for Københavns Vedkommende, og den findes saa rundt omkring publiceret gennem Pressen, men den findes ikke i den Betænkning, som her er afgiven.

Nr. 1 af vore Ændringsforslag gaar ud paa at indføre en anden stigende Skala end den, som Regeringsforslaget indfører, og som Udvalgets noget mystiske Flertal slutter sig til. Det forekommer os, at den Skala, som vi opstille, er ganske anderledes rationel og ganske anderledes retfærdig end Regeringslovforslagets. Regeringslovforslagets Skala har jo den øjensynlige Mangel, at den er i højeste Grad vilkaarlig, og at den gaar meget stærkt frem paa de middelstore Indtægter, men stiger meget langsomt ved de højere Indtægter. Jeg ser ikke det rationelle og det retfærdige i, at Skalaen stiger for Indtægter fra 2—10,000 Kr. fra 1,3 til 1,9 pCt., altsaa meget stærkt, men derimod fra 10—50,000 Kr. stiger den kun fra 1,9 til 2,4 pCt., altsaa meget svagere og endelig fra 50—100,000 Kr. stiger den kun fra 2,4 til 2,6, altsaa ganske ubetydeligt. Det forekommer mig at være en i høj Grad irrationel stigende Skala. Den Skala, vi opstille, er langt mere retfærdig og langt mere rationel. Den skaaner i højere Grad end Regeringsforslaget de jævne og middelstore Indtægter. Tager man en Indtægt paa 4,000 Kr., vil den efter Regeringsforslaget blive beskattet, naturligvis med de 800 Kroners Fradrag fraregnet, — jeg tager endda kun en Indkomst i

Kjøbenhavn, hvor der regnes 800 Kr. fra — med over 51 Kr., efter vort Forslag kun 40 Kr. Dertil kommer, at det forekommer mig at være mærkeligt og uforvarsligt, at man, naar Skatteteknikken har gjort et saa stort Fremskridt, som det er at naa til en Rateskala i Stedet for den gamle almindelige Skala, da ikke gaar med til en saadan Rateskala. Naar man sammenligner Regeringsforslagets Skala med vor, vil man se, at vor er en Rateskala, det vil sige, at den første Del af Indkomsten beskattes med en vis Procent og Resten med en anden Procent. Man opnaar derved en ganske anderledes jævn Gliden, end man opnaar, naar man ikke gaar til Rateskalaen. Alle Skatteteknikere i Udlandet anse Rateskalaen for et stort skatteteknisk Fremskridt, og naar vi gaa til en stigende Skala, hvorfor saa ikke gaa til den i den bedste, mest jævne og mest anerkendte Form? Endelig er vor Skala en glidende Skala, en normal Skala, hvad der vist ogsaa af alle maa erkendes for at være det rigtige. Her opstilles en Normalskala, men det fastslaas endvidere, at man paa hvert Aars Finanslov afgør, med hvor stor Procent Skatten skal opkræves. Der er ingen Tvivl om, at det vil medføre langt mere Orden i Folkehusholdningen, langt mere af den saa meget omtalte Sparsommelighed, dette, at det er Rigsdagens og Regeringens Pligt hvert Aar at fastslaa, hvor høj Procenten skal være. Naar man altsaa skal bruge 5 Mill. Kr. til ny Kanoner, maa man ogsaa det samme Aar tage en noget højere Procent, og vil man et Aar bevilge Prinsesseudstyr, vil Normalskalaens Procent stige en lille Smule. Jeg tror, at der er noget sundt og klogt deri, at ethvert saadant Skridt fra Regeringens og Rigsdagens Side bliver fulgt af en lille procentvis Forhøjelse af Indkomstskatten, netop for de Folk, der have Interesse af de ny Kanoner og Prinsesseudstyret o. s. v. Jeg tror, der er meget sundt og klogt i dette Princip, og ligeledes i det omvendte, nemlig at en virkelig Besparelse, særlig den saa meget omtalte Besparelse i Administrationen, hvortil man ganske vist ikke har mærket noget, straks gives til Kende ved en lille Nedsættelse af Normalskalaens Procent. Dette er imidlertid alt sammen kun Enkeltheder, baade Skalaens større eller mindre Stigning, Rateskalaen og den glidende Skala, men Enkeltheder, hvor det forekommer mig, at vort Forslag langt er at foretrække for Regeringsforslaget.

Men dertil kommer det væsentlige, og